

Mlátí Santa manželku?

THOMAS MICHAEL hraje v *Hankovi a Mikovi* toho drsnějšího králíka. Bylo to vidět i na jeho karlovarském hotelovém pokoji. Raději jsme se na rozhovor přesunuli jinam.

Thomas Michael si užíval, že jsme jeho režiséra přesunuli do pozadí.

Zbyněk Vlasák

Mé poslední setkání s králíkem domácím se datuje patnáct let zpátky. Babička dostala jednoho od souseda a zkušenou rukou ho před mými očima zařízla. Od té doby bojuju za práva zvířat. A jako takového mě *Hank a Mike* nemohli nechat chladným. S Thomasem, filmovým Hankem

a spoluautorem scénáře, jsem se potkal nejdřív u jeho piva. Chvilí jsme předstírali, že se oba zajímáme o film, a vypyčovali se navzájem, kolikže se v našich zemích točí věcí a kolik z nich jich je dobrých. V tomhle směru na tom mimochodem nejsme o moc jinak než Kanada. „U nás se loni natočil jen jeden dobrý film. Ehm, ten náš,“ smál se Thomas. Kvůli focení jsme si to od piva

namířili do jeho hotelového pokoje. No a vypadalo to tam trochu jako v králíkárně, což je hodně obdivu, protože v tu chvíli byl v Karlových Varech asi tři hodiny. Rozvrtná postel, občas i něco na zemi. „Tady si povídat nemůžeme,“ stýděl se. Šli jsme o patro výš, k režisérovi filmu Matthiewu Klinckovi. Tímto mu děkujeme za azyl. „Tak je to 2:2, na posledním festivalu chtěli za-

se vidět jenom tebe,“ utěšoval ho s nadsázkou Thomas. „To víš, když já jsem herec a ty jenom režisér. Ale zpět k vážné práci. Co vás zajímá?“

Zajímalo mě, v kolika začínal s filmováním. „Ve třinácti. S kamarády jsme se poflakovali po sousedství, nakukovali s videokamerou do popelnic, hráli si na roboty.“ Zkoušeli dokonce aranžovat i svého druhu válečné scény. „U řemesla jsme z původních asi dvaceti zůstali tři: já, tady Matthiew a Paolo Mancini, můj herecký i scenáristický parťák, ten, co hrál Mika. Mimochodem, můj rodině to poflakování nepřipadalo úplně v pohodě.“ Ani se moc nedívám. Jeho máti, sestra i prarodiče tráví všichni pracovní dobu za katedrou, což mi připomnělo zase tu mou babičku, kantorku, králíčí lebky ve spíži... a musel jsem rychle téma posunout dál.

Pohádky pro dospělé

Původně dětská filmařská skupina začala brzo sbírat úspěchy na festivalech a ozvala se lákadla Hollywoodu. Jenže oni řekli ne. „Pořád si filmy děláme po svém, nikdo nám do toho nemluví. Nemáme za sebou velká studia, nešli jsme do Hollywoodu a ještě se nám nepodařilo se jim nechat zkazit,“ hlásí rezolutně Thomas a Matthiew přikyvuje.

Po svém? Ale co to znamená? „Točíme pohádky pro dospělé. Máme rádi filmy, které odrážejí realitu, ale nebojíme se do nich vkládat i něco ze snového světa.“ Třeba velikonoční králíky.

Trávit natáčecí dny v tom chlupatém růžovém kostýmu muselo asi být peklo. „Bylo to děsný!

Kdyby šlo jenom o natáčení, ale my je používáme už deset let. Některé z nich jsou pocákané krví a jiné, mezi náma, dost smrdí.“ Trochu mu nevěřím, před fotografem se s králíčíma ušima docela nakrucoval. „No jo, když on ten Hank může dělat věci, ke kterým se já sám neodvážím. Pouští se do rvaček, balí holky v barech. Má podstatně víc kuráže než já a vykouří i víc cigaret. To je temná stránka mého růžového králíka. Myslím, že se obecně musíme na tyhle pohádkové postavičky dívat i z jiných perspektiv, protože kdoví, jestli Santa Claus nemlátí svoji manželku.“

Hloupý film o králících?

Občas mi připadlo, že je té legrace v *Hankovi a Mikovi* až moc. Kostýmy (nesundají je ani ve sprše), čokoládové bitvy, sponzorované sebevraždy (Aneb chcete vydělat na svém skonu? Skákejte z mrakodrapu s reklamou na tričku!)... Jestli takhle legrácky až příliš nezakrývají ty vážné tóny, které v sobě *Hank a Mike* mají? „Bojíme se toho,“ souhlasí Thomas. „Už proto, že lidi hned po zhlédnutí našeho filmu říkají a pšíí v podstatě to-

těž: Myslel jsem, že to bude blbý... Až v dalších větách chválí, jak je zábavný, ale chytrý. Jednám s americkým distributorem o podobě plakátu a o obalu na dvd. Oni to pochopitelně chtějí udělat co nejvíc šilené a my proti tomu protestujeme. Nebezpečí, že bude *Hank a Mike* vnímán jako hloupý film o králících, si prostě uvědomujeme. Ale ty vtípky opravdu nejsou jádro našeho příběhu. To leží v tom, co s přátelstvím udělá, když ztratíte práci a nemáte šanci dělat nic jiného. Hank je mi v tomhle dost podobný. Kdyby mě někdo odehnal od filmařiny, tak... Nemůžu být instalátorem, elektrikářem ani učitelem. To bych byl vážně v háji...“

Vypínám diktafon, když vtom se ze židle poprvé za celou dobu zvedne Matthiew Klinck. „Ježíšmarjá! Já ten diktafon neviděl, myslím jsem, že si to všechno musíte pamatovat!“ Kontruju: „Taková východní Evropa zase nejsme.“ A Matthiew na to: „Já myslím, že jste něco jako Superman s obrovskou pamětí.“

Nejsem, Superman by snášel zabíjení králíka u babičky na dvoře podstatně líp. ■

Kresba: Marek Douša

Kde se dobře najíst

I láska k filmu prochází žaludkem, takže je užitečné udělat si hned na začátku festivalu seznamovací procházku po karlovarských restauracích a hospodách. Začneme u Thermalu a vydáme se dvěma trasami.

Štěpán Kučera, Jakub Anděl

Trasa jihozápad

Restaurace Charlie

I. P. Pavlova 17
11:00 – 20:00

Narazíme na ni přímo před Thermalem, když projdeme kolem front před festivalovými pokladnami. Seženeme tu smažený sýr za 59 korun i norského lososa za 259.

Pizzeria P&P

I. P. Pavlova 921/13
10:00 – 22:00

Najdeme ji hned vedle. Nenabízejí tu hotová jídla, ale jinak se ceny pohybují v podobných relacích.

Indická restaurace Tandoor

I. P. Pavlova 25
pondělí – pátek 10:00 – 22:00,
sobota a neděle 12:00 – 22:00

Ocení ji vegetariáni a milovníci exotických jídel. Za vynikající oběd a skvělý servis tu dáte 69 korun.

U Ali Baby

T. G. Masaryka 3A – pasáž ALFA;
11:00 – 1:00

Dostanete libanonské speciality, polední menu za 89 korun, vodní dýmku, a v sobotu od půl desáté můžete dokonce zažít „oldies“ diskotéku („pouze pro střední věk“, varuje náhodně návštěvníky plakát u vchodu).

Rybí restaurace Bodan

T. G. Masaryka 10
10:00 – 22:00

...pokud vás víc než libanonské speciality a břišní tanečnice lákají ryby.

Retro Cafe Bar

T. G. Masaryka 18
pondělí – čtvrtek 10:00 – 24:00,
pátek 10:00 – 3:00,
sobota 11:00 – 3:00,
neděle 11:00 – 24:00

Zde se dá polední menu večer vytančit během dýdžejských setů. Ale o tom víc v procházce po barech v příštím čísle.

Mamma Mia

Bulharská 9
pondělí – čtvrtek 10:00 – 21:00,
pátek – sobota 10:00 – 22:00,
neděle 10:00 – 21:00

Sem lze stylově zajít třeba příští sobotu po poslední festivalové projekci, stejnojmenném muzikálu. Není tu polední menu, ale zato vám pizzu přivezou až domů.

Charleston Restaurant – Club

pondělí – sobota 10:00 – 24:00,
neděle 12:00 – 24:00

Nabízí speciality české i anglické kuchyně připravované podle tradičních receptů, pro méně movité návštěvníky pak hotovky za 70 korun.

Sklípek

Moskevská 2
pondělí – neděle 11:00 – 23:00

Sklípek se vyznačuje mimo jiné obětavou obsluhou, která radši ožel vlastní spánek, než aby v noci nutila k odchodu rozsezené redaktory festivalového deníku. Jídla z poledního menu stojí od 69 Kč.

Ristorante La Strada

Jaltská 12
11:00 – 24:00

Láká na tradiční italská jídla ve vyšších cenových relacích. Za polední menu dáte kolem stovky.

Pizzeria Re Carlo

Moskevská 5
během festivalu nonstop

Tady se na festival připravili zřejmě nejpečlivěji ze všech hostinských zařízení. V době ko-

nání je tu otevřeno nonstop, polední menu se nevedou, ale kdo utratí víc než 200 korun, dostane kupon na pětiprocentní slevu pro příští návštěvu.

Pizzeria Palermo

Moskevská 44
pondělí – čtvrtek 11:00 – 23:00,
pátek 11:00 – 24:00,
sobota 11:30 – 24:00,
neděle 11:30 – 24:00

Místní říkají, že se tady dělá dobrá pizza. Ceny jsou srovnatelné s podobnými podniky, polední hotovky nejsou.

Cestou uvidíme spoustu dalších restaurací a hospod, jejichž výčet by vydal na zvláštní vydání festivalového deníku. Další seznamovací zastávky už tedy plně necháme v režii samotných návštěvníků.

Trasa severovýchod

Těhle trase dominují restaurace s vývěsními štíty v ruštině a poledním menu za dvě stovky, proto ji spíš jenom proběhneme. Cestou si můžeme dát třeba jitrnici ve Svatováclavském vinném sklepě nebo palačinku ve Vodafone Fér klubu – těmto podnikům se ale budeme věnovat až při procházce vinárnami a bary.

Restaurace Galerka

Na Vyhlídce 93/50
11:00 – 23:00

Tady můžeme náš gastronomický běh zakončit poledním menu za 70 korun u otevřeného krbu. ■